

ЗЕМНА ЯБЪЛКА

(*Helianthus tuberosus*)

Родена в Южна Африка, **земната ябълка**, наричана още *голия*, *градуня* или *топинамбур* може да се отглежда навсякъде, където виреят картофи. Стъблото ѝ достига до 2-3 м височина и прилича на слънчогледа. Цъфти чак през есента и затова не може да отгледа плодове, но изхранва много хора с клубените си, от които се получава и спирт. Клубените са с неправилна форма, сладки са и в тях няма скорбяла. Съдържат захар, инулин и левулин.

Въпреки разпространението сортовете на голията не носят имена. Те се разделят според цвета на обвивката на клубените. Има червени, бели и розово-червеникави.

Засаждането на земната ябълка може да стане през есента, но ако не успеете тогава, няма проблем да го сторите и през април. Подходящи са леките песъчливи почви, които не могат да се използват за други култури. Използват се по-едри клубени, които се саят като картофи. Между редовете се оставят 60-80 см, а между растенията - около 40 см. Грудките се заравят се на

10-12 см, като за 1 дка ще са ви нужни 100-150 кг. След поникването им са необходими две окопавания - за изчистване от плевелите и за загърляне.

Голията обикновено се засява за няколко години на едно и също място. Не понася много влага, по-устойчива е на суша. Издържа на студ и клубените ѝ могат да презимуват в земята без да се повредят. Затова не вадете голията наведнъж, а през цялата зима според потребностите. Издръжливостта ѝ обаче често я превръща в плевел и затова на терена след нея трябва да се засяват окопни култури, за да го изчистят от грудките. За да отгледате добри клубени трябва да я наторявате или с ороганичен тор, или пък с азот и калий, защото растението ги изсмуква от почвата.

Деси Голичева

Акватмат2000 ООД